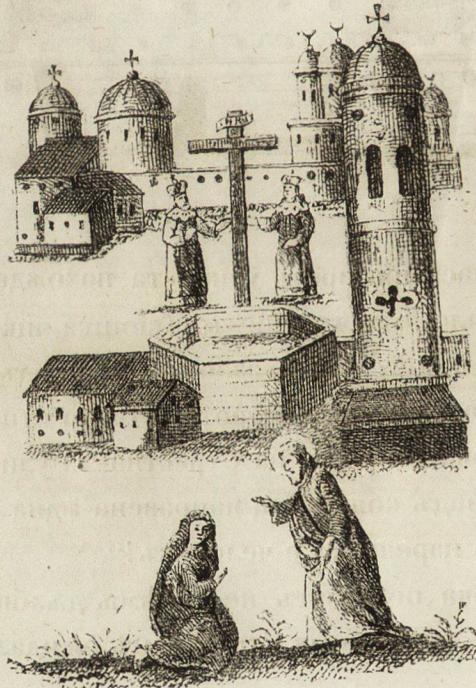

лежи мермеряна колонна, която показва място-то на първо-то Спасителево падане отъ премалъванье-то Му подъ тегота-та на кръста, дъто го и сръшнѫла Пресвета-та Му Майка Марія. А йоще по-нататъкъ є мяето-то, дъто сръшнѫлъ Господа Симонъ Киринейский, който са-удостоилъ до понесе Христова кръстъ. На реченая завуй было нѣкога църква, построена отъ царица Елена, а сега є обърнѣта въ баня. Задъ място-то на Симонова-та сръща съ Господа показватъ дома на света Вероника, дъто тя излѣзла, когато водяли Спасителя на Голгоѳа, и отрыла съ влажна кърпица окървавено-то лице на Господа.

По-нататъкъ са-види низъкъ, тежъкъ сводъ на съдебны-тѣ врата, при които четели съмртныя приговоръ надъ сички-тѣ осъдены на съмртно наказанье. Задъ тѣзи врата Спаситель-тѣ са-спрѣлъ и казаль на плачущи-тѣ Іерусалимлянки: „не плачете за мене, но за себе-си и за ваши-тѣ дѣца.“ Слѣдъ туй го завели на Голгоѳа. Този послѣдній ловина-та ѹ изъ отличенъ разноцвѣтенъ мермеръ.

зивънъ отъграда, а сега є застроенъ отъ разны зданія, които повечъ принадлежжатъ на Гръцка-та Патріяршия... Патріяршеска - та църква є въ име-то на светы тѣ равноапостолни царе Константина и Елена; тя є украсена съ голѣмъ вкусъ, по-

Тѣзи църква са-допира до западна-та стѣна на великия Храмъ Гроба Господня отъ дѣто са-види и самый-тѣ този Светый Гробъ. Възъ църква-та стои юдна высока звънтарня, построена отъ царица Елена,